

ในปีใหม่ จงเผ่าชนสการเก่าของลูกในไฟของโยคะ

และกลายเป็นอันดับหนึ่งในการสละทิ้ง ทาปาเซีย และงานรับใช้ เช่นเดียวกับฟอบบราห์มา

วันนี้ บัพดาดา ขอแสดงความยินดีสามประการแก่ลูกทุกคนจากทุกหนแห่ง ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัว หรืออยู่ไกลหัวใจของท่านในขณะที่นั่งอยู่ห่างไกลก็ตาม ประการแรก คือ ขอแสดงความยินดีสำหรับชีวิตใหม่ ประการที่สอง คือ ขอแสดงความยินดีสำหรับยุคใหม่ และประการที่สาม คือ ขอแสดงความยินดีสำหรับวันปีใหม่นี้ ลูกทุกคนมาที่นี่เพื่อแสดงความยินดีและรับคำแสดงความยินดีสำหรับปีใหม่เช่นกัน อันที่จริงแล้ว เพียงลูกดวงวิญญาณบราห์มินเท่านั้นที่ได้รับและมอบคำอวยพรแห่งความสุขด้วยหัวใจที่แท้จริง วันนี้มีความสำคัญมาก เป็นวันอำลา (vidaai) และเป็นวันพักทายกันกล่าวคำอวยพรกันด้วย (badhaai) เป็นยุคบรรจบกันแห่งการอำลาและการพักทายกันกล่าวคำอวยพรกัน วันนี้เรียกว่าวันบรรจบกัน การสรรเสริญยุคบรรจบกันนั้นยิ่งใหญ่มาก ลูกทั้งหลายรู้ว่า เนื่องด้วยการสรรเสริญยุคบรรจบกัน ผู้คนจึงเฉลิมฉลองการบรรจบกันของปีเก่าและปีใหม่ด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก เพราะการสรรเสริญยุคบรรจบกันนี้ จึงมีการสรรเสริญการบรรจบกันของปีเก่าและปีใหม่ มีการสรรเสริญการบรรจบกันที่แม่น้ำสองสายมาบรรจบกัน มีการสรรเสริญการบรรจบกันที่แม่น้ำสายหนึ่งมาบรรจบกับมหาสมุทรเช่นกัน อย่างไรก็ตาม การสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือยุคบรรจบกันนี้ ยุคที่เป็นสิริมงคลที่สุด ซึ่งลูกดวงวิญญาณบราห์มินผู้มีโชคทั้งหลายกำลังนั่งอยู่ ลูกมีความซาบซึ้งนี้ใช่ไหม? หากลูกถามว่าลูกกำลังอยู่ในช่วงเวลาใด ว่าลูกกำลังอยู่ในยุคเหล็กหรือยุคทอง ลูกจะตอบด้วยความซาบซึ้งว่าอย่างไร? ในขณะนี้ เรากำลังอยู่ในยุคบรรจบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกไม่ได้อยู่ในยุคเหล็ก แต่ลูกอยู่ในยุคบรรจบกัน เหตุใดจึงมีการสรรเสริญยุคบรรจบกันนี้เป็นพิเศษ? เป็นเพราะการพบกันระหว่างพระเจ้ากับลูกๆ ได้เกิดขึ้นแล้วในเวลานี้ การชุมนุมเกิดขึ้น การพบปะกันที่ไม่เคยเกิดขึ้นในยุคอื่นใด ดังนั้น ลูกจึงมาเพื่อเฉลิมฉลองกันในวันนี้ใช่ไหม? ลูกทั้งหมดมาจากสถานที่ต่างๆ มากมายเพื่อเฉลิมฉลองเมลาห์นี้ ลูกเคยคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้หรือไม่ แม้กระทั่งในความฝันของลูกว่าลูกดวงวิญญาณจะมีโชคเช่นนี้บันทึกไว้ในละคร? มันได้ถูกบันทึกไว้และบันทึกไว้เพื่อให้ดวงวิญญาณทั้งหลายได้พบกับดวงวิญญาณสูงสุด พ่อก็พอใจที่ได้เห็นโชคของลูกๆ แต่ละคน ว่า! ลูกๆ ผู้มีโชค ว่า! เมื่อเห็นโชคของลูก ลูกจะร้องเพลง "ว่า! ว่า!" จากหัวใจของลูกโดยอัตโนมัติใช่ไหม? รัมเม (ตัวฉันเอง) ว่า!, ว่า โชคของฉัน ว่า!, ว่า บาบาของฉัน ว่า!, ว่า ครอบครัวบราห์มินของฉัน ว่า!

ดังนั้น ในยุคบรรจบกันนี้ ลูกเองเคยคิดบ้างหรือไม่ว่ามีสิ่งใดที่ลูกต้องกล่าวคำอำลา? ลูกทุกคนเคยคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ไหม? ลูกต้องอำลาพวกเขาตลอดไป เพราะการอำลาพวกเขาตลอดไปลูกจึงจะสามารถเฉลิมฉลองด้วยความสุขตลอดไปได้ จงกล่าวคำพักทายและคำอวยพรเช่นนั้นที่เมื่อเห็นใบหน้าของลูก ดวงวิญญาณใดที่มาอยู่เบื้องหน้าลูกก็จะรับคำอวยพรนั้นด้วยและกลับมามีความสุข ผู้ที่กล่าวคำพักทายกล่าวคำอวยพรและรับคำอวยพรจากหัวใจเสมอ มีลักษณะเช่นไร? เช่น เทวดานางฟ้าในยุคบรรจบกัน นี่คือการพยายามของทุกคนใช่ไหม? การที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าจากบราห์มิน และเป็นเทพจากเทวดานางฟ้า ลูกได้มอบความคิดทุกประเภทและภาระของครอบครัวและการกระทำทั้งหมดที่ลูกได้ทำไปให้กับพ่อแล้วใช่ไหม? ลูกได้มอบภาระให้ท่านแล้วหรือยัง? หรือยังเหลือภาระเล็กน้อยอยู่? นั่นเป็นเพราะว่าแม้แต่ภาระเล็กน้อยก็จะไม่ปล่อยให้ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าได้ และเมื่อพ่อมาเพื่อรับภาระจากลูกๆ แล้ว การจะมอบภาระให้ท่านเป็นเรื่องยากหรือไม่? ยากหรือง่าย? ผู้ที่คิดว่าตนเองได้มอบภาระของตนแล้ว ยกมือขึ้น! ลูกได้มอบภาระแล้วหรือยัง? ขอให้ระวัง ยกมือหลังจากพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว ลูกได้มอบภาระแล้วหรือยัง? อ้อ ลูกได้มอบภาระนั้นแล้วหรือยัง ขอแสดงความยินดีด้วย! ถ้าลูกได้มอบภาระนั้นแล้ว ก็ขอแสดงความยินดีด้วย! ลูกที่ยังไม่ได้มอบภาระนั้น ลูกเก็บภาระนั้นไว้เพื่ออะไร? ลูกรักภาระไหม? ลูกชอบภาระไหม? ดุสิ บัพดาดาเรียกลูกๆ ทั้งหลายว่าอย่างไร? โอ้ ลูกๆ จักรพรรดิผู้ไร้กังวลของฉัน คนเรากังวลเรื่องภาระของตนเอง พ่อมาเพื่อนำเอาภาระออกไป เพราะพ่อเห็นว่าลูกๆ ทั้งหลายของท่านกลับมาหนักหน่วงมากอันเป็นผลมาจากการแบกภาระมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด ดังนั้น ในเมื่อพ่อบอกลูกๆ ด้วยความรักให้มอบภาระของลูกให้กับท่าน แล้วทำไมลูกจึงยังคงถือมันไว้? ลูกชอบภาระไหม? ภาระที่ละเอียดอ่อนที่สุดคือภาระของชั้นสการเก่า บัพดาดาเห็นซาร์ทของลูกทุกคนสำหรับปีนี้ เพราะตอนนี้ก็ใกล้สิ้นปีแล้ว ลูกทุกคนต้องเคยตรวจสอบซาร์ทของตนเองสำหรับปีนี้เช่นกัน บัพดาดาเห็นอะไร? สำหรับลูกบางคน แรงดึงดูดของพวกเขาดึงดูดโลกเก่านี้ลดลงเล็กน้อย

แรงดึงดูดนี้ต่อความสัมพันธ์เก่าก็ลดลงเช่นกัน แต่สำหรับลูกส่วนใหญ่ ภาระของชั้นสการ์เก่ายังคงอยู่ ในรูปใดรูปหนึ่ง ไม่ว่าจะในรูปแบบใด ไม่ว่าจะผ่านจิตใจก็ตาม - ไม่ได้มีความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ในจิตใจ - แต่เปอร์เซ็นต์ของชั้นสการ์ของความคิดที่ไร้ประโยชน์ยังคงมองเห็นได้ มันยังมองเห็นได้ในคำพูดของลูกด้วย ในความสัมพันธ์และสายใยเช่นกัน ชั้นสการ์ใด ชั้นสการ์หนึ่งยังคงมองเห็นได้

ดังนั้น วันนี้ พร้อมกับการแสดงความยินดี บัพดาตากำลังส่งสัญญาณนี้ให้ลูกๆทุกคน: ชั้นสการ์นี้ที่ยังคงอยู่จะหลอกลวงลูกในเวลาใดเวลาหนึ่ง และในเวลาสุดท้าย มันจะเป็นเครื่องมือในการหลอกลวงลูกเช่นกัน ดังนั้น วันนี้จึงมีพิธีเผาพ/ฌาปนกิจของชั้นสการ์ ลูกแต่ละคนก็รู้จักชั้นสการ์ของตนเอง ลูกต้องการที่จะละทิ้งมัน ลูกเบื่อหน่ายมัน แต่ลูกไม่ได้เพียรพยายามอย่างเข้มข้นจริงจังในการเปลี่ยนแปลงมันตลอดไป ลูกเพียรพยายาม แต่ไม่ได้เพียรพยายามอย่างเข้มข้นจริงจัง เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? ทำไมลูกจึงไม่สามารถพยายามอย่างเข้มข้นจริงจังได้? เหตุผลสำหรับสิ่งนี้ก็คือ เช่นเดียวกับที่ลูกฆ่าราวัน และลูกไม่ได้แค่ฆ่าราวันเท่านั้น แต่ลูกยังเผาเขาด้วย ในทำนองเดียวกัน ลูกพยายามที่จะฆ่าชั้นสการ์ ชั้นสการ์เหล่านั้นถึงกับหมดสติไปเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากชั้นสการ์เหล่านั้นไม่ได้ถูกเผา มันจึงตื่นขึ้นมาเป็นระยะๆ จากความหมดสติ สำหรับสิ่งนี้ ให้มีพิธีเผาพ (ชั้นสการ์ - พิธีสุดท้ายเมื่อบุคคลเสียชีวิต) ของชั้นสการ์เก่าของลูก และใส่ใจด้วยความมุ่งมั่นที่จะเผาชั้นสการ์เหล่านั้นในไฟของโยคะในปีใหม่ ลูกถามว่าลูกต้องทำอะไรในปีใหม่นี้ใช้ไหม? คำถามเกี่ยวกับงานรับใช้เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ก่อนอื่นมันเป็นเรื่องของตัวลูกเอง ลูกมีโยคะ เพราะบัพดาเห็นแม้กระทั่งลูกๆฝึกโยคะ ลูกยังเพียรพยายามอย่างมากในเวลาอมฤตด้วย แต่โยคะทาปาเซียของลูกไม่ได้อยู่ในรูปของไฟที่แรงกล้า ลูกจดจำบาบาด้วยความรักอย่างแน่นนอน ลูกมีการสนทนาจากใจถึงใจมากมาย ลูกยังฝึกการดึงพลังจากบาบาด้วย แต่ลูกไม่ได้ทำให้การจดจำระลึกถึงของลูกมีพลังมากขนาดที่ว่าถ้าลูกมีความคิดที่จะอำลาพวกเขา ลูกจะสามารถอำลาพวกเขาได้จริงๆ ลูกไม่ได้ใช้โยคะในรูปของไฟแห่งโยคะ ดังนั้น จงทำให้โยคะของลูกทรงพลัง พลังแห่งสมาธิมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเผาชั้นสการ์โดยเฉพาะ ไม่ว่าลูกต้องการจะให้มันคงในรูปใด ลูกต้องการให้มันคงในสิ่งนั้นนานแค่ไหน เพียงแค่มีความคิดจดจ่อ ลูกก็จะสามารถเผามันได้ นี่เรียกว่าไฟแห่งโยคะที่ชื่อและร่องรอยทั้งหมดจะจบสิ้นลง เมื่อลูกฆ่าสิ่งใด สพยังคงอยู่ เมื่อถูกเผาแล้วชื่อและร่องรอยทั้งหมดของสิ่งนั้นก็หมดสิ้นไป ดังนั้นปีนี้ ขอให้โยคะของลูกก้าวไปสู่สภาพที่ทรงพลัง ไม่ว่าลูกต้องการที่จะอยู่ในรูปใด เมื่อลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจแล้วออกคำสั่งให้พลังนั้นทำลายบางสิ่ง เป็นไปไม่ได้ที่พลังนั้นจะไม่เชื่อฟังคำสั่งของลูก ลูกเป็นนาย ลูกเรียกตัวเองว่านายใช้หรือไม่? หากนายออกคำสั่งและพลังนั้นไม่ปรากฏขึ้น แล้วผู้นั้นจะเป็นนายหรือไม่? บัพดาได้เห็นว่ามีร่องรอยของชั้นสการ์เก่าอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ และร่องรอยนั้นจะสร้างลูกหลานขึ้นมาเป็นระยะๆ ซึ่งทำให้ลูกต้องนำไปปฏิบัติ แล้วลูกก็ต้องต่อสู้บรรดา ดังนั้น ตามเวลา บัพดาจะไม่ชอบรูปที่ต้องต่อสู้บรรดาในปัจจุบันของลูกๆ บัพดาปรารถนาที่จะเห็นลูกๆทุกคนในรูปของผู้เป็นนาย เมื่อลูกออกคำสั่ง พลังนั้นก็ควรจะปรากฏขึ้น

ลูกได้ยินหรือไม่ว่าลูกต้องทำอะไรเพื่อตนเองในปีนี้? การเป็นจักรพรรดิผู้ทรงพลังและไร้กังวล เพราะนี่คือเป้าหมายของทุกคน เมื่อลูกถามทุกคน พวกเขาจะพูดว่าอย่างไร? เราจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลก เราจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ลูกเรียกตัวเองว่าราชาโยคี ลูกเป็นราชาโยคี (โยคีผู้กลายเป็นปวงประชา) หรือไม่? มีใครในทั้งซุนนัมนี้ที่เป็นราชาโยคีหรือไม่? มีใครเป็นราชาโยคีและไม่ใช้ราชาโยคีหรือไม่? ผู้เป็นครู มีใครเป็นเช่นนั้นหรือไม่? มีใครในศูนย์ของลูกเป็นราชาโยคีหรือไม่? ลูกทุกคนลูกเรียกว่าราชาโยคี ไม่มีลูกคนไหนยกมือว่าเป็นราชาโยคี ลูกไม่ชอบอย่างนั้นใช้ไหม? พ่อก็มีความซาบซึ้งเช่นกัน บัพดาพูดด้วยความซาบซึ้งว่าในยุคบรรจบกัน ลูกทุกคนเป็นลูกของราชา ไม่มีพ่อคนไหนจะพูดด้วยความซาบซึ้งเช่นนั้นว่าลูกทุกคนของเขาเป็นราชา อย่างไรก็ตาม บัพดาพูดว่าลูกทุกคนของท่านเป็นราชาที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง ลูกไม่ได้ยกมือขึ้นเพื่อการเป็นราชาโยคี ดังนั้นลูกจึงเป็นราชาใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตาม ลูกต้องไม่เป็นราชาที่อ่อนแอเช่นนั้นถึงขนาดที่แม้แต่เมื่อลูกสั่งให้ใครมา เขาก็ไม่มา อย่าได้กลายเป็นราชาที่อ่อนแอ ผู้ที่นั่งด้านหลังเป็นอะไร? ลูกผู้ que เชื่อว่าตนเองเป็นราชาโยคี ยกมือขึ้น! บางคนแม้กระทั่งนั่งอยู่ในห้องแกลเลอรี (ห้องแสดงภาพศิลปะ) (วันนี้มีบราเธอร์และซิสเตอร์ 18,000 คนในห้องโถงและห้องแกลเลอรี) บัพดาเห็นลูก ผู้ที่นั่งในห้องแกลเลอรี ยกมือขึ้น!

ดังนั้น ตอนนี้จะเป็นการเริ่มต้นรอบสุดท้าย บัพดาจึงให้เวลาลูกสามเดือน สิ่งนี้โอเคไหม? บาบาจะให้บ้านแก่ลูก เพราะการบ้านที่ลูกได้รับเป็นครั้งคราวจะสะสมอยู่ในข้อสอบสุดท้าย ดังนั้น ลูกแต่ละคนควรตรวจสอบชาร์ทของลูกเป็นเวลาสามเดือน: เมื่อฉันผู้ทรงอำนาจ สั่งอวยวะใดๆ หรือพลังใดๆของฉัน คำสั่งนั้นจะได้รับการปฏิบัติตามในทางปฏิบัติ

หรือไม่? ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ผู้ที่นั่งอยู่แถวหน้าสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ยกมือขึ้น! อัจชะ เป็นเวลาสามเดือน อย่าให้ชั้นสการเก่าของลูกจุ่มลูก อย่าได้ไม่ระมัดระวัง! อย่าปล่อยให้ความไม่ระมัดระวังในรูปที่ดูดีเกิดขึ้นโดยคิดว่ามันจะเกิดขึ้นในตอนท้าย ลูกมีการสนทนาที่แสนหวานมากกับบัปตาดา ลูกพูดว่า: "บาบา ไม่ต้องกังวล ฉันจะกลายเป็นสิ่งนั้น" บัปตาดาจะอย่างไร? ท่านฟังสิ่งนี้และยิ้ม อย่างไรก็ตาม หากลูกพูดในลักษณะนั้นเป็นเวลาสามเดือนนี้ บัปตาดาจะไม่เชื่อลูก ลูกเห็นด้วยหรือไม่? ยกมือขึ้น! ยกมือขึ้นด้วยหัวใจของลูก ไม่ใช่แค่เพราะชุมนุมเท่านั้น "ฉันต้องทำสิ่งนี้ ไม่ว่าฉันจะต้องอดทนหรือต้องสละละทิ้งสิ่งใด ก็ไม่เป็นไร ฉันต้องทำสิ่งนี้แน่นอน" พักก้าไหม? (มันคงหรือไม่?) พักก้าไหม? ผู้เป็นครู ลูกจะทำสิ่งนี้หรือไม่?

อัจชะ เด็กๆที่สวมมงกุฎเหล่านี้จะทำอะไร? (เด็กเล็กๆที่สวมมงกุฎกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบัปตาดา) ลูกสวมมงกุฎได้ดีมาก ลูกก็ต้องทำสิ่งนี้เช่นกัน อัจชะ ดูลิ แม้แต่เด็กๆก็ยังยกมือขึ้น เราควรทำอย่างไรหากลูกไม่ทำสิ่งนี้? บอกพวกเขาด้วย ในกรณีนั้น บัปตาดาจะไม่อนุญาตให้ลูกมาหนึ่งฤดูกาล เพราะบัปตาดาเห็นว่าเวลากำลังรอลูกอยู่ ลูกไม่ใช่ผู้ที่กำลังรอเวลา ลูกคือผู้ที่กำลังเตรียมตัวเอง และเวลากำลังรอลูกอยู่ ธรรมชาติ วัตถุประสงค์ที่สโตประธานกำลังปลุกเรียกลูกเช่นกัน ดังนั้นในช่วงเวลาสามเดือนนี้ ให้ใช้สภาพที่ทรงพลังของลูกในการเปลี่ยนแปลงชั้นสการใดๆที่ยังคงอยู่ ถ้าลูกใส่ใจเป็นเวลาสามเดือนแล้วการฝึกฝนนั้นก็จะพัฒนาไปในอนาคตด้วย เมื่อลูกเรียนรู้วิธีในการเปลี่ยนแปลงแล้ว ก็จะมีประโยชน์มาก ลูกไม่ต้องรอเวลา เมื่อไหร่การทำลายล้างจะเกิดขึ้น? การทำลายล้างจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่? ลูกทุกคนถามสิ่งนี้ในการสนทนาอันแสนหวานของลูก ลูกไม่ได้พูดอะไรออกมาภายนอก แต่ลูกพูดถึงสิ่งนั้นอยู่ในใจว่า "ฉันไม่รู้ว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นเมื่อใด จะเกิดขึ้นภายในสองปีหรือสิบปีไหม? เหลืออีกกี่ปีจึงจะถึงวันนั้น?" ทำไมลูกต้องรอเวลา เวลากำลังรอลูกอยู่ ลูกขอให้พ่อบอกวันที่กับลูก บอกลูกว่าปีไหน "จะใช้เวลา 10 ปี 20 ปี? จะใช้เวลากี่ปี?"

บัปตาดากำลังถามลูกว่า ลูกทุกคนกลับมาทัดเทียมกับพ่อแล้วหรือยัง? เราควรเปิดมานัไหม? หรือว่าถ้าเปิดมานัแล้ว จะมีใครบางคนทวิมให้เธอ จะมีใครบางคนทาครีมบนใบหน้าให้เธอไหม? ถ้าลูกพร้อมเสมอและชั้นสการของลูกจบสิ้นแล้ว บัปตาดาก็จะไม่ต้องใช้เวลานานในการเปิดมานัเลย อย่างน้อยก็พร้อมเสมอเสียก่อน! ลูกทำให้พ่อพอใจมาเป็นเวลานานแล้วด้วยการพูดว่า "ฉันจะกลายเป็นสิ่งนั้น ฉันจะกลายเป็นสิ่งนั้น" ตอนนี้ อย่าทำอย่างนั้นอีกต่อไป มันต้องเกิดขึ้น ลูกต้องทำมัน ลูกทุกคนยกมือขึ้นเพื่อกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ไม่จำเป็นต้องยกมือขึ้น ดูพ่อบราห์มาสิ ลูกจะทำตามพ่อบราห์มาในรูปที่มีตัวตนใช่ไหม? พ่อบราห์มาได้แสดงให้เห็นสิ่งนี้ด้วยการสละละทิ้ง ทำทาปาเซียและทำงานรับใช้ทางปฏิบัติ จนถึงวินาทีสุดท้ายในรูปที่มีตัวตน ท่านปฏิบัติหน้าที่ของท่านในการให้พ่อชี้ว่าได้พูดถ้อยคำอันสูงส่งจนถึงวันสุดท้าย ลูกยังจำมรลิสสุดท้ายได้ใช่ไหม? ลูกยังจำพรของสามคำได้หรือไม่? (จงไม่มีตัวตน ไม่มีกิเลส และไม่มีความหลงทะนงตน) ผู้ที่จำสิ่งนี้ได้ ยกมือขึ้น! อัจชะ ทุกคนจำได้ ขอแสดงความยินดี! ท่านสละละทิ้งจนถึงวันสุดท้าย ท่านไม่ได้สละละทิ้งห้องเก่าของท่าน ลูกๆขอรับรองพ่อบราห์มาด้วยความรัก (ให้ไปอาศัยอยู่ในอาคารใหม่) แต่ท่านทำทุกสิ่งเพื่อลูกๆ และไม่ได้ใช้สิ่งใดเลย ท่านตื่นนอนเวลา 2.30 หรือ 3.00 น. เสมอ และทำทาปาเซียเพื่อตัวท่านเอง ท่านเผาชั้นสการของท่าน เพราะนั่นคือวิธีที่ท่านคาร์มาทิต อะแวก และเป็นเทวดา ท่านแสดงให้เห็นโดยทำทุกสิ่งที่ท่านคิดในทางปฏิบัติ การพูด การคิด และการกระทำของท่านนั้นเท่าเทียมกัน จงทำตามพ่อ จนถึงวินาทีสุดท้าย ท่านยังคงไม่ว่างวันอยู่กับงานของท่าน ท่านเขียนจดหมาย ท่านเขียนจดหมายไปกี่ฉบับ? ท่านไม่ได้หยุดทำงานรับใช้ จงทำตามพ่อ ท่านเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่มาโดยตลอดอย่างต่อเนื่อง ท่านไม่ใช่แค่เป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่เท่านั้น แต่ท่านยังแสดงให้เห็นรูปในทางปฏิบัติของการเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ (akhand) อย่างสม่ำเสมอจนถึงวินาทีสุดท้ายด้วย จนถึงวินาทีสุดท้ายท่านนั่งในรูปทาปาสิของท่านโดยไม่ได้รับการค้าจุนทางกายภาพใดๆ ตอนนี้ลูกๆทั้งหลายรับการค้าจุนในการนั่งลง แต่พ่อบราห์มารักษารูปทาปาสิไว้ตั้งแต่ต้นจนจบ ท่านไม่สวมแว่นตา นี่คือน้ำที่ละเอียดอ่อน อิสระจากการค้าจุน ร่างกายนั้นเก่าแก่ และวันแล้ววันเล่าสภาพภูมิอากาศ อากาศ และน้ำก็ได้รับมลพิษ และเหตุนี้เองบัปตาดาจึงไม่ถามลูกว่า ทำไมลูกจึงรับการค้าจุนหรือทำไมลูกจึงสวมแว่นตา ลูกอาจสวมมันได้ อย่างไรก็ตาม ลูกต้องทำให้สภาพของลูกทรงพลังอย่างแน่นอน ลูกได้เสร็จสิ้นการทำงานรับใช้โลกของลูกแล้วหรือยัง? บัปตาดากำลังถามลูกว่า ลูกทุกคนพอใจหรือไม่ที่งานรับใช้เพื่อให้คุณประโยชน์โลกได้สำเร็จเสร็จสิ้นแล้ว? ลูกพอใจหรือไม่? ผู้ที่เชื่อว่างานเพื่อให้คุณประโยชน์โลกสำเร็จเสร็จสิ้นแล้ว ยกมือขึ้น! ไม่มีแม้แต่มือเดียวเลยหรือ? แล้วลูกจะบอกได้อย่างไรว่าการทำลายล้างควรเกิดขึ้น? ลูกยังไม่ได้ทำงานของลูกให้เสร็จสิ้นเลย

ถึงลูกๆทั้งหลายในทุกหนแห่งที่ก้าวเดินไปด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นอยู่เสมอ ถึงลูกๆที่มีค่าควรแก่การได้รับความช่วยเหลือจากบัปตาดาหลายล้านท่านเนื่องจากความกล้าหาญของพวกเขา ถึงลูกๆที่ได้รับชัยชนะซึ่งเป็นเพชร

พลอยแห่งชัยชนะอย่างสม่ำเสมอในเวลานี้ และที่ได้รับชัยชนะในทุกวงจร ที่ได้รับชัยชนะในเวลานี้ และที่ได้รับชัยชนะในทุกวงจรอย่างแน่นอน ถึงลูกๆที่เป็นของพ่อผู้เดียวอยู่เสมอและผู้ที่เป็นอิสระจากแรงดึงดูดทั้งสองประการ - ผู้ที่ไม่ถูกดึงดูดไปสู่โลกของตนหรือชั้นสสารเก่า ถึงลูกๆ เหล่านั้นที่หัดเทียบกับพ่ออยู่เสมอ รัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัปดา

พร: ขอให้ลูกได้รับชัยชนะเป็นระยะเวลาที่ยาวนานและได้รับการร้อยเข้าไปในสายประจำแห่งชัยชนะด้วยการให้ความใส่ใจอย่างสม่ำเสมอ

ผู้ที่ได้รับชัยชนะเป็นระยะเวลาที่ยาวนานจะกลายเป็นลูกประจำแห่งชัยชนะ เพื่อที่จะได้รับชัยชนะ จงนำพอมายู่เบื้องหน้าลูกเสมอ “ฉันต้องทำอะไรก็ตามที่พ่อได้ทำไว้” ในทุกอย่างก้าว ความคิดใดก็ตามของพ่อคือความคิดของลูก คำพูดใดก็ตามของพ่อคือคำพูดของลูก แล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะได้รับชัยชนะ ลูกต้องใส่ใจเรื่องนี้ตลอดเวลา เพราะเมื่อนั้นเท่านั้นที่ลูกจะได้รับโชคแห่งอาณาจักรตลอดไป เพราะความพยายามของลูกเป็นเช่นไร รางวัลของลูกก็เป็นเช่นนั้นเช่นกัน หากลูกพยายามตลอดเวลา ลูกก็จะได้รับโชคแห่งอาณาจักรตลอดไป

คติพจน์: การปรากฏตัวอยู่เสมอในงานรับใช้ เป็นข้อพิสูจน์ของความรักที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ฝึกฝนการอยู่ในสภาพสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อยู่อย่างสำรวจตน

เมื่อใครก็ตามยืนอยู่หน้ากระจก เขาจะสามารถมองเห็นตนเองได้ ในทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณใดก็ตามที่มาอยู่หน้ากระจกของสภาพที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณของลูก, พลังของลูก ควรจะสามารถมองเห็นตนเองได้ในหนึ่งวินาที ให้มีแรงดึงดูดของความเป็นจิตวิญญาณในทุกการกระทำและในพฤติกรรมของลูก ดวงวิญญาณที่สะอาดและบริสุทธิ์และมีพลังของจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะดึงดูดทุกคนอย่างแน่นอน